

BX 890

58

V.5

Biblioteca Universitaria
de Salamanca

BIBLIOTECA PUBLICA
DEL ESTADO DE NUEVO LEON

INDEX LIBRORUM ET CAPITUM

QUÆ IN HOC VOLUMINE CONTINENTUR.

LIBER I.

DE NATURA LEGIS IN COMMUNI, DE EJUSQUE CAUSIS, ET EFFECTIBUS.

CAP. I. Quid nomine legis significetur.	1
CAP. II. Quid jus significet, et quomodo ad legem comparetur.	3
CAP. III. De necessitate et varietate legum.	7
CAP. IV. Qui actus sint necessarii ad legem ferendam.	13
CAP. V. In quo actu lex formaliter consistat.	17
CAP. VI. Utrum de ratione legis sit ut pro communitate feratur.	23
CAP. VII. Utrum sit de ratione legis ob commune bonum ferri.	29
CAP. VIII. Utrum de ratione legis sit ut publica potestate feratur.	34
CAP. IX. De aliis conditionibus legis ex D. Isidoro.	37
CAP. X. Utrum perpetuitas sit de ratione legis.	44
CAP. XI. Quæ et qualis promulgatio sit de ratione legis.	49
CAP. XII. Expenditur legis definitio juxta positas conditiones.	52
CAP. XIII. An effectus a lege intentus sit facere subditos bonos.	54
CAP. XIV. Utrum adæquatus effectus legis sit obligare subditos.	56
CAP. XV. An legis effectus recte in quatuor dividantur.	59
CAP. XVI. An omnis lex prædictos effectus efficiat, etc.	63
CAP. XVII. Utrum sint alii effectus legis præter numeratos.	66
CAP. XVIII. De his qui legi subjiciuntur ac obligantur.	69
CAP. XIX. Expenduntur aliqua testimonia Scripturæ, quibus abutuntur hæretici.	71
CAP. XX. An in lege fieri possit mutatio, et quotuplex sit.	79

LIBER II.

DE LEGE ÆTERNA, NATURALI, ET JURE GENTIUM.

CAP. I. An sit aliqua lex æterna, et quæ necessitas illius.	85
CAP. II. De materia legis æternæ, et de actibus ab illa imperatis.	88
CAP. III. In quo actu existat lex æterna, et an sit una, vel multiplex.	93
CAP. IV. An lex æterna sit causa aliarum legum, et per illas obliget.	97
CAP. V. In quo consistat lex naturalis.	100
CAP. VI. An lex naturalis, sit lex divina præceptiva.	104
CAP. VII. De materia legis naturalis, ac de ejus præceptis.	112
CAP. VIII. An lex naturalis una sit.	116

CAP. IX. Utrum lex naturalis obliget in conscientia.	118
CAP. X. Utrum lex naturalis obliget non solum ad actum, sed ad modum virtutis.	121
CAP. XI. Utrum lex naturalis obliget ad modum operandi ex charitate.	126
CAP. XII. Utrum lex naturalis non solum prohibeat, sed etiam irriter aliquos actus.	130
CAP. XIII. An præcepta legis naturæ ab intrinseco immutabilia sint.	132
CAP. XIV. An jus naturale mutari vel dispensari queat per potestatem humanam.	135
CAP. XV. An Deus de potentia absoluta dispensare queat in lege naturali.	144
CAP. XVI. Utrum in lege naturali habeat locum epiphora seu interpretatio.	153
CAP. XVII. Utrum jus naturale distinguatur a jure gentium.	159
CAP. XVIII. Utrum jus gentium aliquid præcipiat vel prohibeat.	163
CAP. XIX. Quomodo jus gentium distinguatur a naturali.	166
CAP. XX. Aliqua corollaria, et quomodo jus gentium justum sit et mutabile.	170

LIBER III.

DE LEGE POSITIVA HUMANA SECUNDUM SE, ET PROUT IN PURA HOMINIS NATURA SPECTARI POTEST, QUÆ LEX ETIAM CIVILIS DICITUR.

CAP. I. Utrum sit in hominibus potestas ad leges ferendas.	176
CAP. II. In quibus hominibus immediate existat ex natura rei potestas hæc condendi leges humanas.	180
CAP. III. An potestas ferendi leges humanas sit data hominibus immediate a Deo, ut auctore naturæ.	182
CAP. IV. Corollaria ex superiori doctrina.	184
CAP. V. An potestas ferendi leges civiles in Christi Ecclesia perseveret, et per eas obligare possit Christianos.	188
CAP. VI. An potestas ad ferendas leges civiles obligantes universam Ecclesiam sit in summo Pontifice.	191
CAP. VII. Utrum potestas universalis ferendi leges civiles obligantes totam Ecclesiam sit in imperatore.	195
CAP. VIII. Corollaria ex præcedenti doctrina, quibus potestas imperatoris, et legum civilium juris communis magis explicatur.	199
CAP. IX. Apud quos sit potestas condendi leges civiles inter fideles.	201
CAP. X. Utrum potestas ferendi leges civiles pendeat ex fide vel moribus principis.	208
CAP. XI. Utrum finis potestatis, et legis civilis, prout nunc est in Ecclesia, sit alius a fine ejusdem potestatis et legis, ut in pura natura vel in gentibus spectari potest.	211

CAP. XII. <i>Utrum leges civiles in sola materia honesta versentur, virtutum omnium actus præcipiendo, vel vitia contraria prohibendo.</i>	215
CAP. XIII. <i>An lex civilis tantum possit externos actus præcipere aut prohibere.</i>	222
CAP. XIV. <i>Utrum actus præteritus possit esse ex materia legis humanæ.</i>	225
CAP. XV. <i>Quæ forma externa seu sensibilis servanda sit in ferenda lege humana.</i>	230
CAP. XVI. <i>Quæ promulgatio necessaria sit ad perfectam constitutionem legis civilis.</i>	237
CAP. XVII. <i>Quando, et quomodo incipiat obligare lex civilis ex natura sua postquam est sufficienter promulgata.</i>	242
CAP. XVIII. <i>De tempore in quo lex incipit obligare secundum jus civile.</i>	246
CAP. XIX. <i>Utrum acceptatio populi sit necessaria in lege civili ut perfecte constituatur et vim habeat obligandi.</i>	249
CAP. XX. <i>Utrum intentio legislatoris, seu ratio legis sit intrinseca forma ejus.</i>	252
CAP. XXI. <i>Utrum lex civilis possit subditos obligare in conscientia.</i>	256
CAP. XXII. <i>Utrum omnis lex humana seu civilis obliget in conscientia.</i>	261
CAP. XXIII. <i>Utrum lex civilis in præsumptione fundata obliget in conscientia.</i>	265
CAP. XXIV. <i>Utrum lex civilis obliget vel obligare possit sub gravi culpa.</i>	268
CAP. XXV. <i>Utrum lex humana, ut obliget sub mortali culpa, gravem materiam requirat, et quæ illa sit.</i>	271
CAP. XXVI. <i>An ex verbis legis colligatur obligatio ad mortale, et quæ verba ad hoc sufficiant.</i>	274
CAP. XXVII. <i>Utrum obligatio legis quoad gravitatem ejus ex intentione legislatoris pendeat.</i>	277
CAP. XXVIII. <i>Utrum lex humana et civilis obliget sub mortali, ut ex contemptu non violetur, etiam in minimis.</i>	282
CAP. XXIX. <i>Utrum lex humana obliget ad modum virtutis, et consequenter quo actu impletur.</i>	289
CAP. XXX. <i>Utrum lex humana et civilis possit obligare ad sui observationem cum periculo cujuscumque nocuenti.</i>	293
CAP. XXXI. <i>Utrum leges humanæ generaliter et indifferenter omnes subditos obligent.</i>	298
CAP. XXXII. <i>Utrum leges propriæ alicujus regni, vel territorii obligent homines illius territorii quando extra illud versantur.</i>	300
CAP. XXXIII. <i>Utrum leges propriæ alicujus territorii obligent advenas dum ibi existunt.</i>	303
CAP. XXXIV. <i>Utrum leges civiles justæ obligent ecclesiasticas personas.</i>	307
CAP. XXXV. <i>Utrum legislator suis legibus obligetur.</i>	316

LIBER IV.

DE LEGE POSITIVA CANONICA.

CAP. I. <i>An sit in Ecclesia spiritualis potestas ad canonicas leges ferendas.</i>	326
CAP. II. <i>An hæc potestas sit propria legis gratiæ.</i>	330
CAP. III. <i>Quibus personis data fuerit, et quomodo detur nunc hæc potestas.</i>	334
CAP. IV. <i>Possitne quisvis Episcopus in sua diocesi leges ferre, et quo jure.</i>	339
CAP. V. <i>Alia dubia in majorem explanationem superioris doctrine.</i>	348
CAP. VI. <i>Quæ communitates ecclesiasticæ habeant potestatem condendi leges.</i>	351

CAP. VII. <i>Utrum potestas condendi leges ecclesiasticas ex moribus an fide pendeat.</i>	358
CAP. VIII. <i>Utrum potestas ecclesiastica ad leges ferendas sit excellentior civili.</i>	361
CAP. IX. <i>Utrum potestas ecclesiastica sit ita superior civili, ut illam sibi subjectam habeat.</i>	365
CAP. X. <i>Utrum potestas ecclesiastica ad leges ferendas possit esse in eadem cum civili.</i>	367
CAP. XI. <i>An lex canonica habeat propriam materiam.</i>	369
CAP. XII. <i>Utrum potestas ecclesiastica efficaciam habeat in actus mere internos.</i>	374
CAP. XIII. <i>Utrum lex canonica possit concomitanter præcipere, aut prohibere actus internos.</i>	378
CAP. XIV. <i>Quæ sit servanda forma in legibus canonicis ferendis.</i>	387
CAP. XV. <i>Quæ promulgatio in legibus canonicis sufficiat ut vim obligandi habeat.</i>	391
CAP. XVI. <i>Utrum lex canonica obliget fideles priusquam ab eis acceptetur.</i>	395
CAP. XVII. <i>Utrum leges canonicæ obligent in conscientia.</i>	399
CAP. XVIII. <i>Quando lex ecclesiastica obliget sub mortali culpa.</i>	403
CAP. XIX. <i>Quas personas obligent ecclesiasticæ leges.</i>	405
CAP. XX. <i>An leges synodales personas religiosas exemptas obligent.</i>	407

LIBER V.

DE VARIETATE LEGUM HUMANARUM, ET PRÆSERTIM DE PŒNALIBUS ET ODIOSIS.

CAP. I. <i>De humanarum legum varietate.</i>	412
CAP. II. <i>De lege odiosa et favorabili, earumque varietate.</i>	415
CAP. III. <i>Utrum leges pœnales obligent in conscientia ad actus quos proxime intendunt.</i>	419
CAP. IV. <i>An possint dari leges humanæ solum ad pœnam obligantes.</i>	423
CAP. V. <i>Utrum lex humana possit obligare in conscientia ad pœnam ante condemnationem judicis.</i>	427
CAP. VI. <i>Quando leges pœnales contineant sententiam ferendam, et non latam.</i>	432
CAP. VII. <i>An pœnæ executio sit debita in conscientia ante judicis coactionem.</i>	441
CAP. VIII. <i>De pœnæ privatiæ executione ante sententiam.</i>	445
CAP. IX. <i>De observatione pœnæ privatiæ quæ per ipsam legem fit.</i>	454
CAP. X. <i>Utrum lex pœnalis obliget reum ad pœnæ executionem, saltem post sententiam judicis.</i>	459
CAP. XI. <i>Utrum lex pœnalis obliget judicem ad pœnam in ea positam infligendam.</i>	465
CAP. XII. <i>Utrum ignorantia excuset pœnam legis.</i>	469
CAP. XIII. <i>Utrum leges per quas tributa imponuntur pure pœnales sint.</i>	474
CAP. XIV. <i>De potestate necessaria ut lex tributum imponens justa sit.</i>	478
CAP. XV. <i>De ratione et causa finali ad justitiam tributi necessaria.</i>	484
CAP. XVI. <i>De forma et materia in legibus tributorum servandis.</i>	487
CAP. XVII. <i>Utrum aliqua alia conditio, præsertim subditorum consensus, ad justitiam tributi requiratur.</i>	491
CAP. XVIII. <i>Utrum leges tributorum obligent in conscientia ad illorum solutionem etiamsi non petantur.</i>	493

CAP. XIX. <i>Utrum leges humanæ irritantes contractum pœnales vel onerosæ sint.</i>	502
CAP. XX. <i>Utrum leges irritantes actus illos in conscientia prohibeant.</i>	506
CAP. XXI. <i>Quibus modis impediri possit irritatio actus quem lex præcipit.</i>	511
CAP. XXII. <i>Utrum lex ipso jure irritans actum impediri aliquo modo possit ne actum nullum reddat.</i>	513
CAP. XXIII. <i>Utrum in lege irritante actum ipso facto, et ante omnem sententiam, habeat locum epikia.</i>	518
CAP. XXIV. <i>Utrum lex irritans interdum privetur suo effectu, quia in præsumptione fundatur.</i>	521
CAP. XXV. <i>Utrum omnis lex prohibens pure ac simpliciter actum, eo ipso irritet illum.</i>	524
CAP. XXVI. <i>Quibus verbis aut modis lex prohibens actum irritet illum.</i>	531
CAP. XXVII. <i>Utrum aliquando sola prohibitio vi et natura sua irritet actum.</i>	533
CAP. XXVIII. <i>Utrum ex vi juris communis actus factus contra legem prohibentem irritus sit ipso jure.</i>	536
CAP. XXIX. <i>Utrum ea quæ fiunt contra legem canonicam prohibentem pure, sint ipso jure invalida.</i>	543
CAP. XXX. <i>Utrum contractus contra legem civilem pure prohibentem facti sint ipso jure irriti.</i>	545
CAP. XXXI. <i>Utrum lex dans formam actui humano semper irritet illum qui fit sine tali forma.</i>	546
CAP. XXXII. <i>Quomodo lex dans formam actui et addens clausulam irritantem impediat valorem actus.</i>	551
CAP. XXXIII. <i>Quando lex irritans incipiat efficere hunc effectum actus irritandi.</i>	554
CAP. XXXIV. <i>Utrum leges punientes aliquos actus comprehendant invalide factos.</i>	557

